

Św. Zygmunt

»...**USIŁUJcie WEJŚĆ PRZEZ CIASNE DRZWI**...«

NR XXXIV/2010 (436)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNIE

22 SIERPNI 2010

Droga Chrystusa „prowadzi do życia”, droga przeciwna „prowadzi do 1970 zguby”^{Mt 7, 13, Por. Pwt 30,15-20}. Przypowieść ewangeliczna o dwóch drogach jest zawsze obecna w katechezie Kościoła. Wskazuje ona na znaczenie decyzji moralnych dla naszego zbawienia. „Są dwie drogi: jedna – droga życia, a druga – śmierci; zachodzi jednak między nimi zasadnicza różnica”^{Didache, 1, 1}. [KKK, 1697]

DWUDZIESTA PIERWSZA NIEDZIELA ZWYKŁA

WĄSKA I SZEROKA BRAMA, WEIGEL, Johann Christoph (1654, Redwitz – 1725, Norymberg), z „Biblia ectypa...”, 1695, rycina; źródło: www.pitts.emory.edu

Z KSIĘGI PROROKA IZAJASZA^{Iz 66,18-21}

To mówi Pan: »Ja znam ich czyny i zamysły. Przybędę, by zebrać moja chwałę. Ustanowię u nich znak i wyślę niektórych ocalałych z nich do narodów Tarszisz, Put, Lud, Meszek i Rosz, Tubal i Jawan, do wspaniałych, które nie słyszały mojej sławy ani nie widziały mojej chwały. Oni ogłoszą chwałę moją wśród narodów.

Z wszelkich narodów przyprowadzą w ofierze dla Pana wszystkich waszych braci, na koniach, na wozach, w lektykach, na mułach i na dromaderach, na moją świętą górę w Jerozolimie – mówi Pan – podobnie jak Izraelci przynoszą ofiarę z pokarmów w czystych naczyniach do świątyni Pana. Z nich także wezmę sobie niektórych jako kapłanów i lewitów« – mówi Pan.

PSALM RESPONSORIJNY^{Ps 117}

REFREN: **Całemu światu głóście Ewangellę**

Chwalcie Pana, wszystkie narody,
wysławiajcie Go wszystkie ludy,
bo potężna nad nami Jego łaska,
a wierność Pana trwa na wieki.

Z LISTU ŚWIĘTEGO PAWŁA APOSTOŁA DO HEBRAJCZYKÓW^{Hbr 12,5-7.11-13}

Bracia:
Zapomnieliście o upomnieniu, które się zwraca do was, jako do synów: „Synu mój, nie lekceważ karanania Pana, nie upadaj na duchu, gdy On cię doświadcza. Bo tego Pan miłuje, kogo karze, chłostzcze każdego, którego za syna przyjmuje”.

Trwajcież w karności. Bóg obchodzi się z wami jak z dziećmi. Jakież to bowiem syn, którego by ojciec nie karcił?

Wszelkie karcenie na razie nie wydaje się radosne, ale smutne, potem jednak przynosi tym, którzy go doświadczyli, błogi plon sprawiedliwości. Dlatego wyprostujcie opadłe ręce i osłabłe kolana. Czyńcie proste ślady nogami waszymi, aby kto chromy nie zbłądził, ale był raczej uzdrowiony.

AKLAMACJA^{Lk 14,6}

Alleluja, Alleluja, Alleluja!

Ja jestem drogą, prawdą i życiem,
nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze Mnie

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. ŁUKASZA^{Lk 13,22-30}

Jezus nauczając, siedł przez miasta i wsie, i odbywał swą podróż do Jerozolimy. Raz ktoś Go zapytał: „Panie, czy tylko nieliczni będą zbawieni?”.

On rzekł do nich: »Usiłujcie wejść przez ciasne drzwi; gdyż wielu, powiadam wam, będzie chciało wejść, a nie będą mogli. Skoro Pan domu wstanie i drzwi zamknie, wówczas stojąc na dworze, zaczniecie kołatać do drzwi i wołać: 'Panie, otwórz nam'; lecz On wam odpowie: 'Nie wiem, skąd jesteście'. Wtedy zaczniecie mówić: 'Przecież jadaliśmy i piliśmy z Tobą, i na ulicach naszych nauczałeś'.

Lecz On rzecze: 'Powiadam wam, nie wiem, skąd jesteście. Odstąpcie ode Mnie wszyscy dopuszczający się niesprawiedliwości'. Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów, gdy ujrzycie Abrahama, Izaaka i Jakuba, i wszystkich proroków w królestwie Bożym, a siebie samych precz wyrzuconych. Przyjdą ze wschodu i zachodu, z północy i południa i siądą za stołem w królestwie Bożym.

Tak oto są ostatni, którzy będą pierwszymi, i są pierwsi, którzy będą ostatnimi».

PATRON TYGODNIA: ŚW. JAN WALL, KAPŁAN, MĘCZENNIK

Urodził się w 1620 w pobliżu Preston, w hrabstwie Lancashire, w zamożnej, zachowującej mimo odstępstwa Henryka VIII wierność Rzymowi, rodzinie. 11-letniego chłopaka wysłano do Kolegium Angielskiego w Douai w Belgii.

W 1641 odziedziczył znaczny majątek w hrabstwie Norfolk, ale usłyszał głos powołania i wstąpił, pod nazwiskiem Johna Marsha, do angielskiego kolegium w Rzymie, przygotowującego katolickich kapłanów. W 1645 przyjął święcenia.

W 1650 znów był w Douai i wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych (franciszkanów). W 1651 złożył ślubny wieczyste jako Joachim od św. Anny. Był mistrzem nowicjatu w Douai. W 1656 wyruszył na misje do kraju rodzinnego.

Przez 22 lata pełnił potajemnie posługę kapłańską wśród skrywających swoją wiarę wiernych kościoła rzymskiego hrabstwa Worcester i Warwickshire. Ukrywał się jako Franciszek Johnson, Webb, Dormore...

Wiele domów w tych czasach zostało specjalnie przystosowanych do tajnego pełnienia misji Chrystusa przez ukrywających się kapłanów. Tajemne pomieszczenia, piwnice, ukryte przejścia – konstruowano je by chronić najcenniejszych ludzi owych, i nie tylko, lat: szafarzy Ciała i Krwi Jezusa Chrystusa. Pewnie i Jan się w nich chował, gdy przeszukiwano gościnnie dom...

W 1678 został pochwycony. Przedłożono mu do podpisania *Oath of Supremacy (Akt Supremacji)*, z 1534, nadający tytuł głowy kościoła angielskiego królowi, oraz opisujący w 39 artykułach zasady jego działania). Odmówił.

Więziono go w Worcester w bardzo ciężkich warunkach przez 5 miesięcy.

W 1679 stanął przed sądem oskarżony o prowadzenie posługi kapłańskiej i odmowę podpisania *Aktu Supremacji*. I skazano na karę śmierci.

Były to czasy tzw. spisku Titusa Oatesa, donosiciela, który twierdził, że wykrył spisek „papistów” przeciwko królowi Karolowi II Stuartowi. Zawieziono więc Jana do Londynu, gdzie przesłuchiwali go znani tropiciele „spisków papieskich”, Bedloe, Oates, Dugdale i Pranse. Nic nie osiągnęli.

Próbowali więc wymusić porzucenie wiary, w zamian oferując życie. Jan odmówił. Przewieziono go więc z powrotem do Worcester i wykonano wyrok poprzez wieszanie, rozciąganie (na kole) i ćwiartowanie (*hanged, drawn and quartered*). Przed śmiercią potajemnie wyświadczył go i udzielił sakramentu ostatniego namaszczenia ukrywający się współbrat, William Leveson, którego rodzony brat Franciszek zabrał chwałę męczennictwa rok później w 1680...

Po egzekucji wśród katolików krążył ostatni list napisany przez Jana...

Pocwiartowane ciało pochowano na cmentarzu przykościelnym St. Oswalda w Worcester. Oprócz relikwii głowy, którą William Leveson zawiązał do Douai, gdzie w klasztorze franciszkańskim czczona była do czasów rewolucji francuskiej, gdy go rozwiązano.

Beatyfikował go papież Pius XI w 1929. Należy do grupy 40 męczenników Anglii i Walii, zamordowanych w czasie prześladowań katolików w Anglii i Walii w latach 1535-1679.

Wszyscy oni zostali kanonizowani w 1970 przez Pawła VI. (uroczystość 22 sierpnia)
il.: św. JOHN WALL, witraż, Harvington Hall; źródło www.harvingtonhall.com

INFORMACJE PARAFIALNE

22.VIII (niedziela):

W czasie Mszy św. o 10:30 pożegnanie ks. Kamila NOWACKIEGO, który przez rok pracował w naszej parafii. Ks. Kamil został mianowany wikariuszem parafii Zwiastowania NMP w Ojrzanowie, dek. tarczyński...

Księżę Kamile! Dziękując za pracę, która wykonał Książd w naszej parafii życzymy! wszelkich łask Bożych na dalszej, jakże czasami niełatwej drodze kapłańskiej. Otaczamy księdza naszymi modlitwami i prosimy! o błogosławieństwo!

Po każdej Mszy św. zbiórka do puszek ofiar na pomoc dla powodźian z Dolnego Śląska. Składamy serdeczne Bóg zapłać! za ofiary na rzecz tych, którzy najbardziej ucierpieli w czasie powodzi.

26.VIII (czwartek): Uroczystość NMP CZĘSTOCHOWSKIEJ. Msze św. o 7:30 i 18:00.

ZAPOWIEDZI

Zapowiedź II: Witold DOBROSZ, kawaler z parafii św. Jadwigi w Milanówku, i Katarzyna Ewa JABŁOŃSKA, panna z parafii tutejszej

Zapowiedź II: Sebastian Piotr MYSKOWSKI, kawaler z parafii tutejszej, i Anna Izabela LENARD, panna z parafii N.M.P. Królowej Pokoju w Baniosze

Zapowiedź I: Marcin ROLA, kawaler z parafii św. Michała i św. Floriana w Warszawie, i Joanna PINDELSKA, panna z parafii tutejszej

Ktokolwiek wiedziałby o przeszkodach w zawarciu małżeństwa przez w/w osoby proszony jest o skontaktowanie się z Kancelarią Parafialną

INTENCJE MSZALNE I MODLITWNE

Table with columns for date, time, and intention. Includes entries for 23.VIII, 24.VIII, 25.VIII, 26.VIII, 27.VIII, 28.VIII, and 29.VIII.

BUDOWALIŚMY BARYKADĘ...

Baliśmy się budując pod ostrzałem barykadę.

Knajpiarz, kochanka jubilera, fryzjer, wszystko tchórze.

Upadła na ziemię służąca dźwigając kamień z bruku, baliśmy się bardzo, wszystko tchórze - dozorca, straganiarka, emeryt.

Upadł na ziemię aptekarz włokąc drzwi od ubikacji, baliśmy się jeszcze bardziej, smuglerka, krawcowa, tramwajarz, wszystko tchórze.

Upadł chłopak z poprawczaka włokąc worek z piaskiem, więc baliśmy się naprawdę.

Choć nikt nas nie zmuszał, zbudowaliśmy barykadę pod ostrzałem.

ŚWIRSZCZYŃSKA, Anna (1909, Warszawa - 1984 Kraków) zdjęcie - źródło www.zwoje-scrolls.com

OBJAWIENIA MATKI BOŻEJ (16): DESZCZOWA PANI z KNOCK

Świadectwo Patricka Hilla przed oficjalną komisją badającą objawienia w Knock w Irlandii.

„21 sierpnia 1879 wróciłem do domu przywożąc na moim osiołku torf z miejscowego torfowiska. Około 8:00 wieczorem mój wuj, Dominic Byrne, wszedł do domu wołając, że na zewnątrz mają miejsce jakieś wspaniałe wizje! Wyszedłem za nim. Za mną podążyli Dominic Byrne, senior, John Durkan i mały chłopczyk, John Curry.

Pobiegliśmy w stronę kapliczki i gdy zbliżyliśmy się do niej dostrzegliśmy jasne, białe światło pokrywające większość ściany kaplicy, od ziemi do okienka, a nawet wyżej. Było oślepiające i unosiło się w górę i w dół. Dostrzegliśmy w nim sylwetki - Niepokalanej Dziewicy, św. Józefa i św. Jana - a także ołtarz z barankiem. I krzyż za barankiem. Podszedłem bliżej. Widziałem wszystko wyraźnie...

Sylwetki były pełne, jakby było w nich ciało i życie, nic nie mówiły. Gdy zbliżyliśmy się przesunęły się trochę w stronę ściany kaplicy. Widziałem dokładnie Dziewicę Maryję, wielkości naturalnej, unoszącą się około pół metra na ziemię, ubraną w białą szatę spiętą u szyi. Ręce miała uniesione do poziomu ramion, jakby w modlitwie, z dłońmi skierowanymi od siebie, lekko przechylonymi w stronę twarzy.

Oczy miała skierowane ku niebu. Na głowie nosiła wspaniałą, brylantową koronę, pokrywającą część czoła, aż do brwi, z piękną różą. Zobaczyłem, że się poruszyła, ale nic nie powiedziała. Jedną ze starszych kobiet podeszła i objęła stopy Dziewicy, ale nic nie poczuła - stopy zanikły w jej

rękach i ramionach...

Widziałem św. Józefa po prawej stronie Dziewicy, z pochyloną głową, w geście oddawania czci. Zauważyłem, że miał lekko posiwiałe włosy i brodę. Dłonie miał złożone, jak w modlitwie.

Trzecią osobą był św. Jan Ewangelista. Stał wyprostowany obok ołtarza, zwrócony zarówno ku ołtarzowi z lewej jak i stojącej po jego prawej stronie Dziewicy. Ubrany był jak biskup, z niewielką mitrą na głowie, a w lewym ręku trzymał otwartą księgę, Mszalną lub Ewangelię. Prawą rękę miał uniesioną, w geście nauczania, choć nie słyszałem żadnych słów.

Podszedłem bliżej i zajrzałem do księgi, zobaczyłem linijki tekstu i litery. Jan nie nosił sandałów...

Na ołtarzu stał baranek, około 8-tygodniowy, obrocony na zachód. Patrząc w kierunku Najświętszej Dziewicy i św. Józefa. Za ołtarzem był duży krzyż. Naokoło baranka cały czas unosiły się anioły, przez półtorej godziny, albo i dłużej. Widziałem ich trzepoczące skrzydła, ale nie widziałem twarzy...

Przez całe półtorej godziny lał jako z cebra i byliśmy przemoczeni do suchej nitki, ale deszcz nie padał na widziane sylwetki...

Wizję obserwowało 15 osób, w wieku od 6 do 75 lat, kobiety, mężczyźni i dzieci, cały czas trwając w modlitwie. Odmawiali różaniec...

Trwała on około dwóch godzin. Wszyscy byli przemoczeni, ale na ścianę kaplicy, na tle której trwała wizja, nie spadła ani kropla deszczu...

Do zbadania wydarzeń abp MacHale z Tuam powołał specjalną komisję. Przesłuchała ona jeszcze tego samego roku (1879) wszystkich widzających. W opublikowanym w 1880 w prasie raporcie napisano: „Widzący, którzy pod przysięgą potwierdzają prawdziwość swych zeznań, są szanowanymi mieszkańcami okolic. Ich odpowiedzi na pytania są szczerze i proste, pozabawione patosu i uników, a spójność ich świadectw stanowi zasób, którego wiarygodność trudno podważyć.”

Opublikowanie raportu sprawiło, iż Knock z dnia na dzień stało się centrum pielgrzymkowym. Przybywali chorzy i niepełnosprawni. Odnotowano setki uzdrowień (do dziś zarejestrowano ich ponad 300, w tym przywrócenie, wkrótce po objawieniu, wzroku dwóm niewidomym).

W 1936 abp Gilmartin z Tuam w Irlandii powołał drugą komisję. Stało przed nią dwóch świadków: Mary O'Connell (z domu Byrne) i Patrick Byrne. Dodatkowo w Nowym Jorku przed trybunałem powołanym przez kard. Hayesa, stanął trzeci żyjący jeszcze świadek, John Curry. Wszyscy potwierdzili złożone 47 lat wcześniej zeznanie.

Mary O'Connell zakończyła swoją relację słowami: „Potwierdzam w pełni wszystko, co powiedziałam i czynię to wiedząc, że niedługo stanę przed moim Bogiem”. Zmarła parę tygodni później tego samego roku...

W 1979 do Knock na swym pielgrzymim szlaku zapukał Jan Paweł II...

Dzisiaj sanktuarium w Knock odwiedzane jest corocznie przez ponad półtora miliona wiernych...

il. WIZJA z KNOCK, rzeźba w sanktuarium w Knock; źródło: www.knock-shrine.ie

Table with columns for Mass times, contact info, and website. Includes 'MSZE ŚWIĘTE' and 'KANCELARIA PARAFIALNA'.